

Nr. 69 januari 2022

AIRMAIL

Stichting Wings to Victory

In deze Airmail...

Van de voorzitter	3
Nieuws	4
Herdenkingen	5
Adoptieprogramma	6
Museum stuk WtV	7
Vriendendag Groede	8
Crashes Zeeland	10
RAF Air Sea Resque	11
Signalement	13
Luchtoorlog boven Zeeland	15
Online Crash kaart	16

Doelstelling Stichting Wings to Victory:

Het blijven gedenken van de vele vliegeniers die omgekomen zijn in West Europa tijdens de Tweede Wereldoorlog, alsmede het doorgeven van de vele informatie hieromtrent aan volgende generaties.

Redactie Airmail:

Fred Bosma
Martien van Dijk

Colofon....

Stichting Wings to Victory
Westweg 30
4413-EG Krabbendijke
Tel: 0623131657
Web: www.wingstovictory.nl
Mail: info@wingstovictory.nl

Bezoekadres:
Groede Podium te Groede

Voorzitter
Martien van Dijk

Secretaris
Martin van Gulp

Penningmaster
Aart Walraven

Algemeen bestuurslid/adviseur
Mike van der Straaten
Fred Bosma
Samira Claeys

Bankrelatie:
Rekeningnummer:
NL10 RABO 0128 7643 68
Stichting Wings to Victory
Westweg 30
4413-EG Krabbendijke
KVK Middelburg no 22062433

Van de voorzitter....

Hierbij weer onze nieuwe Airmail.

Door de bekende omstandigheden weinig activiteiten.

We hebben helaas maar 1 lezing kunnen houden. Wat hebben we dan wel gedaan?

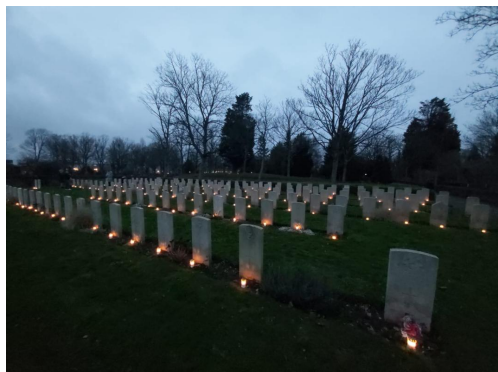
Het adoptieprogramma loopt continue door, de database gaat gestaag door, het onderhoud aan de PH-NET wordt gedaan, aan het plaatsen van de QR bordjes wordt hard gewerkt, de crashkaart, onderzoeken, de uitbreiding van de Groede tentoonstelling etc.

Verder wordt er hard gewerkt aan de plannen van een nieuwe locatie.

De lichtjesavond op 24 december hebben we ook kunnen houden. Weliswaar met een beperkte groep, maar de lichtjes stonden er!

We hopen op betere tijden.

Martien van Dijk,
Voorzitter stichting Wings to Victory

Op de voorzijde....

Op 2 november 2021 hebben we meegelopen met de wandeltocht "Rushing to Flushing." Dit in navolging van de commando's die in 1944 deze route afgelegd hebben tijdens de bevrijding van Zeeland. Onderweg, in Zoutelande het monumentje bezocht van piloot James. Om 11.00 de herdenking in Dishoek bijgewoond. Liesbeth en Tiny legden een krans namens Wings to Victory. Na de herdenking werden we getrakteerd op koffie en een broodje. 's Middags hebben we de herdenking bijgewoond voor P/O MacCleod te Zoutelande. Ondanks veel regen en wind kijken we terug op een geslaagde dag.

Nieuws WtV...

- Er is recentelijk een nieuwe webshop op de website geïnstalleerd. De komende tijd zal deze weer gevuld gaan worden met allerlei artikelen. Die moet U zeker eens gaan bekijken!
- We willen het bestuur ook gaan uitbreiden met 2-3 nieuwe leden. De uitbreiding is nodig om de vele taken beter te kunnen gaan uitvoeren.
- Wings to Victory bestond op 11-11-2021 alweer 15 jaar. Helaas hebben we er door omstandigheden weinig aandacht aan kunnen geven.
- Door Wim de Meester en kees Stoutjesdijk zijn opnieuw twee delen over de Luchtoorlog in Zeeland uitgekomen. Deze keer 2 boeken over Zuid-Beveland. Inmiddels een ongekende prestatie. Zoveel nieuwe informatie waar we ook als WtV heel blij mee zijn. En er komen er nog meer!
- De bijdrage van de vaste donateurs is deze maand weer geïnd. We hopen dat U ons wil blijven steunen. Zonder U kunnen we dit alles niet doen!
- We zouden graag weer de nodige lezingen organiseren. Helaas gooit ook hier Corona roet in het eten. Zodra dit weer kan, dan hoort U van ons.
- 11 oktober 2021 hebben we als WtV een flyby gemaakt bij de opening van een monument voor de bemanning van de Bristol Blenheim L1515 te Hoogvliet. 2 leden kwamen om op 10 mei 1940. Helaas kon de Auster vanwege een technische storing niet deelnemen. Piet Luijken Nick Bressers voerden de flyby uit met twee Piper Cubs.

Herdenking Steenberg 19 september/Krabbendijke....

Op 19 september is de jaarlijkse herdenking gehouden bij de graven van Wing Commander Guy Gibson en Squadron leader Jim Warwick. Beiden kwamen op 19 september 1944 in de buurt van Steenberg om het leven toen hun Mosquito neergeschoten werd. Ook dit jaar was er weer veel belangstelling voor de herdenking. Zo was er medewerking van de Engelse Ambassade, De Gemeente Steenberg, stichting Deep Respect Pipes & Drums die de muziek verzorgde, Aalmoezenier Drs Heinrichs en de lokale bevolking. Namens de ambassade waren aanwezig Flt/Sgt Dutton en S/L O'Neill van de Royal Air Force. De Gemeente Steenberg werd vertegenwoordigd door Loco burgemeester Wilma Baartmans en John Nijssen. Drs. R. Heirichs Aalmoezenier KLU b.d. had, namens Wings to Victory, de leiding. De PH-NET met piloot Mich van der Voort aan de knuppel, voerde een flyby uit. We zijn blij met de toenemende belangstelling voor deze 2 vliegeniers uit WO2. Zo worden ze niet vergeten!

In Krabbendijke kon de herdenking in mei vanwege Corona niet doorgaan, maar het Calvijn College heeft wel de onderhoudstaken van het monument op zich genomen. Een kleine groep leerlingen onder leiding van Robbert-Jan Poortvliet hebben het monument grondig gereinigd, onkruid verwijderd, omgeving gemaaid, bosjes geknipt en zo meer. Onderhoud zal met regelmaat uitgevoerd gaan worden. Klasse gedaan, mannen!!

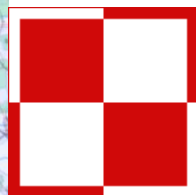
Adoptieprogramma WtV....

Al weer een paar jaar adoptant. Maar de manier hoe, heeft een verhaal. Meer dan 25 jaar geleden kreeg ik van de moeder van mijn Engelse vriendin het verzoek om te kijken of er op de Noorderbegraafplaats het graf te zoeken. Van een Engelse soldaat. Met de naam R, Tomkinson. Dat wilde ik wel doen. Ik kreeg per post een papiertje met de naam en ongeveer de plaats. Met dat op zak ging ik op zoek., en ja hij werd gevonden, ik dus snel per telefoon mijn vriendin gebelt dat hun soldaat daar lag. Een vergeten tijd later krijg ik te horen dat mijn vriendin en haar moeder naar Nederland kwamen. Zo gezegt zo gedaan een ontmoeting op de Noorderbe-graafplaats en daar staan 3 dames. Mijn vriendin en haar moeder, en een mevrouw die zich voorstelde als mevr. Tomkinson. Toen viel het kwartje. Dit moet fam zijn van de omgekomen soldaat naar wie was gevraagd. Wat was ik blij dat ik nog een bosje rozen bij had. Die heb ik aan mevr. Tomkinson gegeven. We zijn naar zijn Graf gelopen en heb de dames wat uitleg gegeven en heb hun tijd gegeven om het graf van haar zoon in stilte op zich te nemen. Ze wenkte me en nam me even apart, ze vroeg me of ik in haar plaats haar zoon wilde blijven bezoeken, het idee dat haar zoon niet bezocht werd, werd voor haar kil. Ze moest hem weer achter laten. Ik heb haar de belofte gedaan, en heb mij er aan gehouden. En dat was geen straf. En dan loop je ineens tegen iemand aan die mij verteld dat je ook een graf kon adopteren, zo gezegd zo gedaan. Dus nu ben ik de adoptant van Ronny. Inmiddels is zijn moeder al jaren dood. Dus mocht er een hiernamaals bestaan dan zijn vader, moeder en zoon weer samen. Via mijn vriendin heb ik nog een foto van Ronny mogen ontvangen. Dus deze goedlachse jongen stierf voor mijn vrijheid. Met respect en liefde bezoek ik een paar maal per jaar zijn graf. Dat hij moge rusten in vrede.

Museumstuk WtV Collectie...

Op 18 september 1944 werd een Spitfire door FLAK beschoten en het vliegtuig stortte neer ten oosten van Krabbendijke. De Spitfire IX, met nummer MH320 behoorde tot het bekende 303 "Polish" squadron van de RAF. De vlieger, F/Sgt Stanislaw Dworski kwam daarbij om het leven. Het vliegtuig kwam terecht in de boomgaard van het fruitbedrijf Vogelaar. De jonge Theo Vogelaar heeft van deze Spitfire meerdere onderdelen "veilig" gesteld. Zo werden de hoofdwielen bewaard en werden jaren gebruikt in een fruitkar. Maar ook werd het luikje bewaard zoals op onderstaande foto. Het luikje is de toegang tot de olietank om het nivo te controleren en is onderdeel van de motorkap. Het markante is dat een deel van het Poolse 303 squadron logo zichtbaar en ook het opschrift "POLA". Ook is de groene kleur duidelijk zichtbaar. Het luikje is geschonken aan Wings to Victory en zal een blijvende herinnering zijn aan dit vliegtuig en zijn bestuurder.

"Vriendendag Groede 2021"....

Allereerst wil ik mij even voorstellen. Mijn naam is Ria Besseling en ik wil eerst even vertellen hoe ik in contact ben gekomen met Wings to Victory. Ik doe al 8 jaar vrijwilligers werk voor de FieldsofHonor database en de Gezichten voor Margraten. Ik heb in Margraten 3 graven geadopteerd en een naam op de Walls of missing In Henri-Chappelle (België) heb ik 2 graven geadopteerd. Hier gaat het over Amerikaanse soldaten die gesneuveld of vermist zijn in WOII.

Toen ik de oproep op facebook zag van Samira dat er nog graven geadopteerd konden worden dacht ik, ik ga een graf adopteren want ook deze soldaten hebben gevochten voor onze vrijheid en het hoogste offer gebracht dat er bestaat, hun leven. Dus kreeg ik het graf toegewezen van Francis Norris in Vlissingen. Daar ik in België woon, vlakbij Maastricht en zelf geen auto rijd, is het natuurlijk niet zo ik ga er even naar toe, maar een bloemetje op belangrijke dagen vind ik dus wel nodig.

Samira regelt dat voor mij en Lou gaat ze dan bij het graf leggen en stuurt een foto (enorm bedankt hiervoor). Toen kwam de uitnodiging voor de vriendendag in Groede. Wilde hier graag naar toe, dus heb mijn dochter en schoonzoon met kinderen gevraagd of ze mee wilde gaan.

Dit hebben zij dus gedaan. Hier dus even een overzicht van de geweldige dag (4 september) die wij hebben gehad. Wij zijn om 8.00 vertrokken en eerst naar Vlissingen gereden om een bloemetje te leggen bij onze held Francis Norris. Was dus indrukwekkend om dat zelf te doen met mijn kleinkinderen (10 en 4 jaar). Toen wij de bloemen hadden gelegd zijn wij naar het receptieboek gelopen en hebben dat ingevuld.

Terwijl wij daar stonden, was de kleine meid van 4 jaar ineens weg, wij gekeken en wat bleek zij was alleen teruggedaan naar het graf en stond daar in haar eentje te vertellen, dit was voor mij een zeer emotioneel moment. Wij weer in de auto gestapt en naar Groede gereden, een klein uurtje. Daar aangekomen werden wij heel hartelijk verwelkomt door Samira, een kopje koffie en zelfs soep hadden ze voor ons.

"Vriendendag Groede"

Ik had Samira nog nooit gezien en zij mij natuurlijk ook niet maar op een of andere manier herkenden wij elkaar.

Daarna zijn wij gaan lopen over het terrein, een bezoek gebracht aan de bunkers en tentoonstelling, CHAPEAU, hiervoor.

De oude legerauto's trok natuurlijk de aandacht van mijn kleinzoon van 10 jaar. Er stond ook een vliegtuig waar de kinderen in hebben gezeten en er werd mij verteld dat ze die in orde probeerde te maken en er ook daadwerkelijk mee wilden vliegen.

Er was ook iemand met een oude legermotor en de begeleidster was gekleed in de trant van de 40-er jaren heel erg leuk.

Ik kreeg zelfs de vraag of ik niet een ritje wilde maken op de motor, maar dan wel in amazone zit want dat gebeurde in die tijd zo, dit heb ik afgewezen, als ik 10 jaar jonger was geweest had ik het zeer zeker gedaan.

Nu was het tijd voor een kop koffie en terwijl wij daar zaten kwam een oud vliegtuig over die een paar rondjes boven ons vloog en met de vleugels wenkten ten teken van groet de kinderen waren dol enthousiast.

Ineens vroeg mijn kleinzoon, bomma, mag ik foto's maken van die auto's met mijn telefoon.

Natuurlijk mag je dat, maar ga je dan even met mij mee.

Hij mooie foto's gemaakt en gelukkig.

Wij zijn ook nog even bij de stand van Wings to Victory (lees Samira) geweest en hebben daar stripboeken gekocht over de oorlog in Zeeland en Anne Frank. (Stripverhalen lezen is voor de kinderen gemakkelijker)

Toen was het tijd om te gaan, maar niet zonder de zee te hebben gezien. Ze hebben ons heel duidelijk uitgelegd hoe we daar moesten komen, is ons ook gelukt.

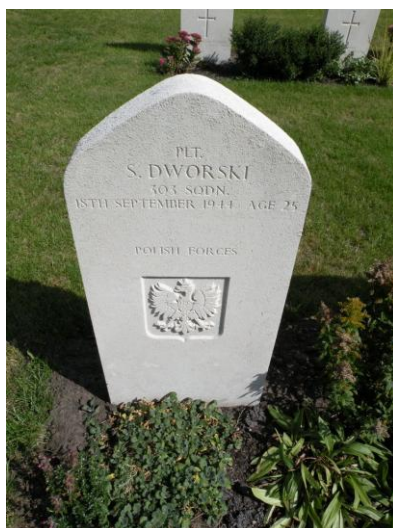
De kinderen helemaal blij, hadden nog nooit de zee gezien. Wij zijn daar een uurtje geweest en toen weer terug naar huis.

Onderweg zeiden de kinderen met name de oudste bomma ik heb een hele mooie en fijne dag gehad.

Mijn mening over de vriendendag in Groede het was in een woord geweldig
BEDANKT

"Crashes Zeeland WOII Deel 57...."

De luchtlandingen van Market Garden zijn in volle gang. Op 18 september werd vanwege de weersomstandigheden de noordelijke route gebruikt, een route die grotendeels over het luchtruim van Schouwen-Duiveland heen ging. Op deze dag vloog een gigantische luchtarmada van 1200 vliegtuigen met even zoveel zweeftoestellen over het noordelijke deel van Zeeland en ook nu weer zouden de verliezen fors zijn. Voor escorte en ondersteuning zorgden de kleine en snellere jachtvliegtuigen. Doelen in en om Zeeland werden hierbij niet ontzien. Eén van de geallieerde verliezen was de Spitfire Mk.IX MH320 van 303 (Polish) squadron RAF. Het toestel stortte om 14:30 uur neer in een boomgaard van Vogelaar te Krabbendijke. De Poolse piloot, Dworski kwam hierbij om. Hij werd door soldaten van de Duitse Wehrmacht in dezelfde boomgaard begraven. Na de oorlog werden zijn stoffelijke resten overgebracht naar de militaire begraafplaats te Bergen op Zoom. Hij werd slechts 25 jaar.

"RAF Air Sea Resque Deel II"

Na de introductie in de vorige Airmail gaan we nu nader kijken naar de ASR en de middelen die ter beschikking stonden. Zoals eerder gemeld, moest deze dienst heel snel uitbreiden vanwege de andere taken die de Royal Air Force ging vervullen. Met meer personen aan boord van een vliegtuig en vluchten die veel verder gingen dan alleen rondom Engeland, was uitbreiding noodzakelijk. De reddingsoperaties gebeurden zowel met boten als met vliegtuigen. Eerst kijken we naar de beschikbare boten. De RAF beschikte over diverse hogesnelheidsboten, de High Speed Launches(HSL), gebouwd door de British Power Boat Company. Dit waren snelle zeewaardige boten en in 1937 al in gebruik genomen. Dit was een boot uit de 100 serie. Een boot van ruim 20 meter lang en voorzien van 3 krachtige Napier motoren van elk 500 pk. Dit gaf de boot een snelheid van 39 Knots. Veel vermogen, maar geen enkele bewapening. De romp was gemaakt van Mahony hout. In 1937 waren er 15 boten beschikbaar. In 1938 en 1939 werden er meer boten besteld. Voor de RAF werden uiteindelijk 22 van deze boten gebouwd. In 1941 werd er gekozen voor de nieuwe verbeterde versie, de zogenoemde Whaleback Type 2. Ongeveer dezelfde afmetingen, maar met veel betere vaareigenschappen. Er was ruimte voor 9 personen en voorzien van twee 0.303 mitrailleurs. Tussen 1940-1942 werden 70 stuks van dit type gebouwd en geleverd. De boten namen in aantallen dus behoorlijk toe.

*Type One HSL.
De 102 is de enige
nog bestaande van Type 1.*

Type Two HSL

"RAF Air Sea Rescue Deel II"

Op de foto's is duidelijk de RAF uitrusting te zien. In deel III en IV kijken we naar de vliegtuigen van de RAF Air Sea Rescue. Vervolgens gaan we kijken hoe de reddingsacties uitgevoerd werden.

Communicatie met het vasteland. Let op de RAF type C vliegghelm

Gevonden!

Veilig in de kajuit met een glas rum

“Signalement....”

Short Stirling

Ontwikkeling

In 1936 gaf de RAF opdracht tot het ontwikkelen van viermotorige bommenwerpers. Dit was het startsein tot o.a. de Short Stirling en de Halifax bommenwerpers. De Short Stirling, vernoemt naar een Schotse stad, was de eerste viermotorige bommenwerper die bij de RAF in dienst trad. Engeland was op dat moment al bezig om toestellen te ontwikkelen die geen enkel land ter wereld had. De RAF was vast van plan om een zelfstandige bijdrage aan de oorlogsinspanning te leveren, los van het leger en de marine. Andere luchtmachten als die van Frankrijk en Duitsland waren meer bezig met het ontwikkelen van tweemotorige bommenwerpers voor tactische ondersteuning van het leger. Begin 1941 bereikte de Short Stirling de squadrons hetgeen een sterke verbetering van de slagkracht van de RAF betekende.

Short had al veel ervaring met de bouw van onder meer de Short Sunderland vliegboten. Een zeer succesvolle vliegboot uit de tweede wereldoorlog, bijgenaamd het vliegende stekelvarken. Daar is de Stirling enigszins op gebaseerd. De Stirling MK I beschikte over vier Bristol Hercules ster motoren en had een maximum snelheid van 410 km p/uur. De MK III haalde 435 km p/uur. Het had verder een groot bommenruim met een capaciteit van 6.340 kg. Het toestel stond op hoge geveerde poten. Het toestel had neus- en staartkoepels en achter het bommenruim een intrekbare “vuilnisbak”-geschutskoepel. Deze was te krap en werd vaak vervangen door balkluiken met machine geweren die naar achter wezen. Vroege MK III Stirlings hadden een 12,7 mm machine geweer in het achterste ontsnappingsluik in de buik geïnstalleerd tegen nachtjagers. De Stirling had een maximum vlieghoogte van 16.500 voet (5.500 m), hetgeen een stuk lager was dan dat van de Lancaster (22.000 voet, 7.300 m).

"Signalement..."

In operationele dienst

Tijdens het gebruik als bommenwerper prezen piloten het type om zijn vermogen om vijandelijke nachtjagers te verschalken en zijn gunstige vliegeigenschappen. De Stirling was makkelijker om mee te vliegen dan de Lancaster en de Halifax. Maar de relatief lage vlieghoogte was vaak onderwerp van kritiek. Voor missies boven Duitsland was de vlieghoogte feitelijk te laag. Bij briefings ging er een gejuich op onder de vliegers van Lancasters en Halifaxes als ze hoorden dat Stirlings meevlogen. Deze laatste vielen doorgaans als eerste ten prooi aan Flak en nachtjagers. Toch zou het kunnen dat de overlevingskansen in een aangeschoten Stirling beter waren dan die in een Lancaster en Halifax. Bij de doorgaans 's-nachts neergeschoten Stirlings lees ik van meer overlevenden dan die van neergeschoten Lancasters en Halifaxes. Dit kwam waarschijnlijk vanwege de ruimere romp van de Stirling. De maximale bomlading van de Stirling kon slechts over 950 km worden vervoerd. Op typische missies diep in Duitsland of Italië werd daarom een kleinere lading van 1.600 kg gedragen, bestaande uit zeven GP-bommen van 500 pond (230 kg). Deze lading lag in het bereik van wat al werd gedragen door de middelgrote bommenwerpers van de RAF, zoals de Vickers Wellington en in 1944 de Havilland Mosquito.

Deel 2 in de volgende Airmail.

*Short Stirling cockpit
interieur*

“Luchtoorlog boven Zeeland....”

In de rubriek “Luchtoorlog boven Zeeland”, opgesteld door de heer Wim de Meester en beheerd door Wings to Victory, worden activiteiten bóven Zeeland beschreven voor iedere dag uit de periode 1939 - 1945. Er ging vrijwel geen dag voorbij zonder oorlogsactiviteiten in het Zeeuwse luchtruim. Het verhaal geeft een goed beeld van zowel Duitse als van geallieerde zijde.

Deze keer de datum: **31 mei 1943**

Een geplande aanval op de havens en dokken van Vlissingen. 12 B25 Mitchell bommenwerpers waren eind van de middag gestart vanaf vliegbasis Foulsham (noord-west van Norwich). Vliegtuigen van 180 en 98 squadron RAF. Ze werden begeleid door gevechtsvliegtuigen, Spitfires van 331 en 322 Norwegian squadron van de RAF. Het rendez-vous punt was Clacton, een markant punt aan de oostkust van Engeland. Vervolgens werd er richting de Nederlandse kust gevlogen op een hoogte van 500 voet. Het zicht was goed. In de buurt van Walcheren moest er geklommen worden naar een hoogte om de lading te kunnen droppen. De lading bestond voor elk vliegtuig uit 4x 1000-ponders. Er werd gebombardeerd vanaf een hoogte van 22.000 voet. Zowel de bommenwerpers als de Spitfires werden door FLAK beschoten. Meerdere vliegtuigen liepen hierbij schade op. De resultaten van het bombardement waren goed, maar 2 Mitchell's werden zwaar beschadigd. Een daarvan moest een noodlanding maken op vliegbasis Manston, aan de Zuidoost kant van Engeland, een andere maakte voor de Engelse kust een noodlanding op het water. De gealarmeerde Air Sea Resque was snel ter plaatse, maar kon 1 bemanningslid niet op tijd redden. Flt.Sgt. Alan William Wood RNZAF zat beklemd in het beschadigde vliegtuig en kon het zinkende toestel niet op tijd verlaten.

“On-Line Crash Kaart...”

De crashkaart, een welkome aanvulling op onze database, welke een groot succes is, getuige de vele reacties uit binnen- en buitenland, heeft weer de nodige wijzigingen ondergaan. O.a. een zoekmenu. Wilt u een crash bekijken dan moet U dit zeker eens proberen.

Ook de database zelf blijft het goed doen. Er liggen weer vele tientallen documenten, foto's etc klaar om ingevoerd te worden. Door een probleem met de website lopen we hiermee fors achter. Zodra dit hersteld is, gaan we dit weer verder met dit mooie werk. Compleet zal de database nooit worden, maar wel steeds voller en interessanter.

"Het verhaal van Ilse Thuy van de Velde...."

Ilse Thuy- van de Velde is adoptant van het CWGC & Wings to Victory adoptie programma. Maar ze doet veel meer. Hieronder het hele verhaal!

"Het verhaal van Ilse Thuy van de Velde...."

Terug naar Sint Jansteen...

De wieg van Ilse Thuy-van de Velde stond in het Oost-Zeeuws-Vlaamse Clinge, ze groeide er ook op en ging er naar school. Uiteindelijk kwam ze samen met haar man Jurgen Thuy te wonen op de plek van haar voorouders, Sint Jansteen. Samen zijn ze de trotse ouders van hun zonen Jason (1995) en Jarno (2003). Naast fotograferen heeft Ilse een enorme belangstelling voor geschiedenis, met name die van de Tweede Wereldoorlog boeit haar, aangewakkerd door haar vader en opa Joek. Haar grootvader moest dwangarbeid verrichten aan de Atlantikwall bij Breskens en Groede. Ilse leerde veel waardevolle levenslessen van hem, zoals over de betekenis van vrijheid. Door haar vader ging ze over dit onderwerp lezen, plaatsen bezoeken en oorlogsfilms in de bioscoop bekijken.

Levensenergie...

In 2008 bracht een chronische ziekte verandering en beperkingen in Iلسes leven. De steun van haar man, haar levensinstelling en wilskracht zorgden er voor dat ze moed bleef houden en niet op gaf. De nieuw ontstane thuissituatie vereiste de nodige aanpassingen en acceptatie, waardoor Ilse haar leven en levensstijl anders ging aanpakken. Ze kreeg nieuwe inzichten in het leven en de mensen om haar heen. Ze richt zich nu vooral op dingen die haar energie geven, dat pad volgen is nu haar doelstelling geworden.

Om nooit te vergeten...

In 2017 zag Ilse Thuy een oproep voor 'Commonwealth War Graves'. Dit sprak haar aan, niet lang daarna meldde ze zich als vrijwilligster. Bij de oorlogsgraven in Kloosterzande ontdekte ze de naam Richard McCandless McKnight, hij kwam toen hij éérentwintig jaar was om het leven. Ilse legt nu soms een bloemetje op zijn graf om te laten zien dat hij niet vergeten wordt. In totaal heeft zij in Kloosterzande drie oorlogsgraven onder haar hoede, die van Frank Blood, Robert Kirk en Richard McCandless McKnight. Ze bezoekt hun graven op 4 mei, 11 november en op de geboorte- en overlijdensdatum.

"Het verhaal van Ilse Thuy van de Velde...."

Contact met een ver verleden...

Via het oorlogsgravenproject raakte Ilse geïnteresseerd in hun levensverhaal en startte een zoektocht. De informatie over Frank Blood was al snel gevonden, hij bleek in Engeland geboren en vader te zijn van een zoon. Hij overleed in Kloosterzande ten gevolge van een hartaanval. De Schot Robert Kirk was vrijgezel, zijn zus bleef alleen achter toen hij in Terhole overleed. Ilse heeft met beide families contact, ze merkt dat het gewaardeerd wordt wat er hier gedaan wordt. Over Richard McCandless McKnight heeft Ilse veel informatie gevonden maar het is haar nog niet gelukt om zijn directe familie in beeld te krijgen. Hij overleed in Terhole en werd in 1947 samen met Robert Kirk in Kloosterzande herbegraven. Vanwege zijn jonge leeftijd en levensverhaal heeft hij een speciaal plekje in haar hart gekregen. Het was een Ierse jongen die uit idealisme, honger en armoede dienst nam in een Schots regiment. Ilse heeft voor hem een herdenkingsplekje gemaakt, ze heeft een lijstje met zijn naam, geboortedatum en sterfdatum in huis staan.

Vriendschap in Schotland...

De veteranen van dit toenmalige regiment - The Cameronians (Scottish Rifles) - hebben Ilse en haar man geholpen bij het zoeken naar informatie in Schotland. Jurgen kreeg de symbolische titel 'Cameronian' waardoor hij op officiële gelegenheden een kilt en accessoires die bij het regiment hoorde mag dragen. De zoektocht kost veel tijd, inspanning en geduld en leidde tot mooie vriendschappen en vakanties in Schotland. Ze kwamen in Schotland op een herdenkingsplaats de plaatsnamen Axel en Hulst tegen, dat bracht Ilse op het spoor van de Poolse bevrijders.

Groepsrondleidingen bij Oorlogsmuseum Gdynia...

Per toeval kwam Ilse via het zoeken naar informatie over de oorlogsgraven in contact met Mario Maas van Oorlogsmuseum Gdynia in Axel, die haar vroeg of zij groepsrondleidingen wilde gaan geven. Dit museum is inmiddels haar tweede thuis geworden, ze heeft er veel geleerd, meegemaakt, militaire beurzen bezocht en cursussen gevolgd. Ilse vindt het ontzettend leuk om aan enthousiaste kinderen de geschiedenis van hun eigen streek tijdens WOII te vertellen en krijgt er veel positieve energie voor terug.

"Het verhaal van Ilse Thuy van de Velde..."

Geregeld komt ze volwassenen tegen die sprakeloos zijn als ze het museum voor het eerst bezoeken. Bezoekers vertellen ook vaak verhalen over de streek, Ilse zou het museum niet meer kunnen missen.

Op uitnodiging naar Polen...

Via haar werkzaamheden in het museum kwam Ilse in contact met kinderen van Poolse veteranen, waardoor de Eerste Poolse Pantserdivisie een nieuwe interesse van haar werd. Ze bezocht enkele Schotse trainingskampen, waar ze diverse mensen leerde kennen. Haar kennis werd steeds breder, wat opgemerkt werd. Twee jaar geleden werd ze uitgenodigd om naar Warschau in Polen te komen ter gelegenheid van de herdenking van 75 jaar bevrijding. Het werd een onvergetelijke week met o.a. ontmoetingen met ministers en ambassadeurs en Poolse veteranen. Het werd als bijzonder ervaren dat een niet-Poolse met zoveel passie over Poolse veteranen en de Eerste Poolse Pantserdivisie sprak. Ilse is lid geworden van de familievereniging van deze pantserdivisie en van de Belgische vereniging. Hiernaast deelt Ilse haar kennis via artikelen die zij voor diverse websites schrijft die te maken hebben met de Poolse bevrijders.

Het mag nooit vergeten worden...

Ilse is trots en vol passie over de historische begraafplaats Zoutestraat in Hulst. Ze werd gegrepen door de geschiedenis, verhalen en details en maakte er een twee jaar durend project van. Als ze daar om haar heen kijkt ziet ze symboliek, historie, natuur en leven. Ze stelde een lijst voor de gemeente Hulst samen waar alle honderdwaalf oorlogsslachtoffers op staan en hun geschiedenis mee aan het licht kwam. Tijdens de herdenking van 75 jaar bevrijding werd op deze plek een noemenswaardige herdenking georganiseerd, waarbij al de namen werden voorgelezen. Ilse verzorgt samen met anderen rondleidingen op deze begraafplaats in Hulst. Haar doel is om WOII oorlogsslachtoffers van de gemeente Hulst blijvend onder de aandacht te houden.

Foto: Jurgen Thuy uit Sint Jansteen Tekst & layout: Rosette de Schaap

Blog: <https://www.deschaap-falkensteinoptiek.nl/online/blog-online/>

“Wordt Little Friend” van Wings to Victory....

Ook U kunt Wings to Victory financieel ondersteunen. Wordt “Little Friend” voor € 100 per jaar. De deelnemers die steun verlenen krijgen een eervolle vermelding op een scorebord.

Meld U aan via de website of bij één van de bestuursleden!

Meer over de gekozen naam “Little Friends” kunt U hieronder lezen.

Wings to Victory is een ANBI-stichting, zodat giften door bedrijven als particulieren van de belasting kunnen worden afgetrokken. Donaties kunnen worden overgemaakt op rekening NL10 RABO 0128 7643 68 ten name van stichting Wings to Victory onder uitdrukkelijke vermelding van “Little Friends”.

Een P47 Thunderbolt,
“little friend” van de grote
bommenwerpers.

"Adoptieprogramma" van Wings to Victory....

Beste mensen,

Wij willen hierbij nog enige uitleg geven over het Wings to Victory adoptieprogramma. Dit is 12 jaar geleden opgestart door Wings to Victory in nauwe samenwerking met de Common Wealth War Graves Commission (CWGC).

Het doel is om graven uit te geven voor adoptie en zo meer aandacht te krijgen op de vele omgekomen vliegeniers uit WO2.

Wings to Victory heeft veel onderzoek gedaan naar deze vliegeniers, maar we kunnen dit niet alleen. We hebben hierbij hulp nodig.

Hoe mooi is het dan indien adoptanten zelf op onderzoek gaan naar informatie, foto's en zelf contact leggen met nabestaanden.

Een ander doel om aandacht op deze vergeten groep te leggen is onze Wings to Victory online database. Alle informatie die we hebben staat op de website en wordt zo gedeeld met iedereen die het wil lezen. Nieuwe informatie die we ontvangen wordt aan deze database toegevoegd.

Het is dan ook belangrijk dat we deze informatie blijven ontvangen van de adoptanten. Hoe belangrijk dit is blijkt uit het volgende; Na de oorlog bestond er ook een adoptieprogramma. Veel oudere Zeeuwen hebben toen informatie en foto's ontvangen van nabestaanden. Af en toe ontvangen we nu deze informatie. Maar hoeveel is er misschien nog onder de mensen of helaas verloren gegaan! Dit programma is overigens al heel lang geleden gestopt. Heeft u informatie ontvangen/gevonden, dan ontvangen wij graag een kopie. Bij voorbaat dank!

Op deze manier kunnen we met z'n allen deze vliegeniers blijven herdenken! We will remember them.

Ps, hou U zich aan de regels die voor adoptie opgesteld zijn. Deze moeten streng gevolgd worden! Bij voorbaat dank.

Met vr groet,

Martien van Dijk voorzitter Wings to Victory

Niet vanzelfsprekend....

Bedankt!

Voor je tijd, je energie, je sponsoring, je enthousiasme en inzet voor de Wings to Victory vriendendag.

Bestuur Wings to Victory

Martien, Martin, Aart, Mike, Fred en Samira

Deelnemers, Vrijwilligers & gasten

In het bijzonder

- • Confiserie Napoleon
- • Johan Aers
- • CWGC – Nele Bille
- • Stichting Haert – Colin Ball
- • Polderhuis Westkapelle

Groede Podium, WLB Hertenkamp, Memorial 40-45 Kapelle, Y-cie, The Woodbarn-be, PeteArt, JVG Luchtvaartartikelen.

11 november, Poppy Day Vlissingen

Sponsors van Wings to Victory....

Zij ondersteunen Wings to Victory:

→ **Ondersteunt U hen ook?** ←

MELISKERKE
Dorpsstraat 4
4365 AM Meliskerke
(0)118 556 677
info@woutersadvies.nl
www.woutersadvies.nl

Volgende Airmail....

***In de volgende Airmail:**

O.a:

-De vaste rubrieken

-Signalement over de Stirling

-RAF Air Sea Resque deel III

-Uw kopij?

***Sponsor worden van Wings to Victory?**

Vraag naar het WtV sponsorpakket.

***Adverteren in de Airmail?**

Vraag naar de mogelijkheden bij het bestuur.

Wings to Victory, erkend als ANBI instelling!

Wings to Victory ook op:

Facebook / Instagram / LinkedIn

Stichting Wings to Victory
Lichtjesavond 24 december 2021

Hét museum over de luchtoorlog in de regio

